

Csecza njedzela adventa.

Stawaj a rozšwětluj šo; pschetož twoje šwětlo pschińdže a ta krašnosć teho Anjesa skhadža na tebi. Samjeń.

Matth. 11, 2—10.

Jako pał Jan w jaštwje Khrystušowe skutki šlyšesche, póžla wón dweju wot šwojich wučomnikow, a da jemu powjedzić: Šy ty tón, kotryž pschińez ma, abo dyrbimy na drugeho čalacz? Jesuž wotmolwi a džesche k nimaj: Džitaj a powjestaj Janej jako, šhtož wój šlyšchitaj a widžitaj: Šslepi widža a kromi khodža, wužadni budža wučiježeni a hluschi šlyšcha, morwi horje stawaju a khudym budže ewangelion předowane. A šbóžny je tón, kiž šo na mni njepohóršuje. Jako pał wonaj wotendžeschtaj, šapoeža Jesuž k ludu rěčez wot Jana: Šhto seže wy hladacz wuschli do pušeziny? Chzyscheže wy sežinu wohladacz, kotruž wětr tam a šem khabla? Abó šhto seže wy wuschli widzićž? Chzyscheže wy čłowjeka w mjehkej drašeže widzićž? Šlaj, kotšiz mjehku draštu noscha, čzi šu na kralowškich hrodach. Abó šhto seže wy wuschli widzićž? Chzyscheže wy profetu widzićž? Šaj, ja praju wam, kiž wjazny je, dnyli profeta. Pschetož to je tón, wot kotrehož šteji pižane: Šlaj, ja póseželu šwojeho jandzela přjedy tebe, kotryž twój puez psched tobu pschihotowacz dyrbi.

W Anjesu lubowani! Tych budže wěšče mało, kiž nóžnu čěmnošć lubuja. Wšchitzy derje čžujemy a wěmy, kač šmy se šwojim žylym žiwjenjom wotwižni wot šwětla